

Hüseyin Oruç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

1986 yılında Diyarbakır'da doğdu, ilk ve Ortaöğrenimini Diyarbakır'da, yükseköğrenimini Ege Üniversitesinde tamamladı. Yaşadığı coğrafyanın duyarlılığı ve halk kaynağındaki sesini hiç yitirmeden, içtenlik, yalınlık ve akıcı bir söyleyişin egemen olduğu; aşk, doğa sevgisi, geçmiş, ölüm, özlem, yalnızlık, yaşama sevinci gibi izleklerin işlendiği şiirlerinde sairanelikten ve şiirsellikten vazgeçmedi. Kusursuz bir kurguyla özgün, tutkulu, müthiş ezgili şiirler yazmaya devam ediyor..

Acılarında Yüzleş

Atın üzerinizden fazlalıkları.
O yalandan gülümsemelerinizden kurtulun
önce.
Hatta, aynanın karşısında kendinize küfür
edin.
Evinizin içinde dağılmaya meyilli ne varsa
yıkın.
Hıçkırın, komşuları unutup haykırın.
Gelmeyenlere sövmeye başlayın bir bir.
Yarım kalmışları koyun bir çuvala,
Sonra ateşe verin,
Acı çekmesini izleyin umarsızca..
Sizde öyle yanmadınız mı bir zamanlar?
Yandınız.
Sizi de izleyen olmuştur kesin.
Bu saatler değerli, bilirsiniz..
Nefes almaya devam etmeniz için
acılarınızla yüzleşin.
Bırakın, sabah yine doğsunlar
Siz her gece tekrar tekrar öldürün.
Yok olamıyorsanız,
Acılarınızı yok etmeye çalışın.

Hüseyin Oruç

Anason Kokusu

Aklım hep sana karışmış.
Senli cümlelerle dolup taşıyor günlerim.
Başımda, dünden kalma soysuz bir sızı,
Ağzımda garip anason kokusu.
Ve saçlarıma şinen sigara dumanı.
Ellerim, yokluğunun soğuşunu taşıyor
asırlardır..
Tanıdık yok deyip gelmediğin şehrimle
birlikte üşüyoruz bu sabah.
Hayli bunaldık.
Ellerim cebimde insanları izliyorum.
Kayıp düşünelere yardım ediyorum.
Kar bütün şehri kaplamış.
Dolmuşçu; gün yüzü görmemiş küfürlerini
savuruyor yol vermeyen araçlara.
Ben; kulaklığımı takıyorum.
Hedefim;
Söylediğin türküde yok olmak.
Oluyorum da.
Nefes almak için durakladığın yerleri
ezberletiyorum kanserli hücrelerime.
Sen kimle uyudun bilmiyorum.
Ama ben bu sabah yine sana uyandım.
Etkisi dünden kalan sarhoşluğumun sebebi
de budur.

Hüseyin Oruç

Aşık ve Sarhoş

Vakit gecenin dördü,
Ben hafif çakır keyif.
Hayranlıkla vücudunu izliyorum,
Her bir parçan seyir defterimin başkahramanı oluyor.
Önce tek tek, sonra hepsiyle konuşuyorum.

Yavaş yavaş arınıyoruz üzerimizdeki her şeyden,
Önce parmak uçlarımla dokunuyorum ay parçası tenine,
Ardından, dudaklarım sana ait her bir zerreyi kucaklıyor.
Aslında hepsi sana ait değil,
Bana ait ve mecbur.
Her yanın benimle bütünleşmek üzere yaratılmış.

Sonra bir şarkının ritmine kaptırıyoruz kendimizi,
Çırlıçıplak sevişiyoruz.
Şeviyoruz birbirimizi,
İç içe geçmiş bacaklarımızla.

Dionysos adına,
Dudaklarından alıyorum kainatın en güzel şarabını.
Sonra;
Dünyanın en romantik ve en erotik dansını yapıyoruz.
Doruk noktasına yaklaştıkça,
Her adımda biraz daha hızlanıyoruz.
Nefesin nefesime karıştıkça,
Odamızda lodolar esiyor.
Boynundan akan terler göğüslerime doluyor.

Tırnakların sırtıma saplandıkça,
Tenimden şaraplar akıyor.
Ve buluşunca mahremimiz,
Sönmüş tüm volkanlar patlıyor.

Dudaklarım kasıklarına kenetlenince,
Ellerin saçlarımdan hoyratça, vasıfsızca savruluyor.
Oda da nefeslerin kamçılanıyor kadın.

Ve ben;
Ayılmamak üzere sarhoş oluyorum bu meyle.
Kimliğimi bırakıyorum kuytularında.
Yeni bir gezegen keşfediyoruz,

Başım düşüyor kasıklarına, ansızın.
Ahmak ıslatan yağmurlarına yakalanmış gibi,
Sırılsıklam ve şapşal.

Söylesene Dilistan!
Hangi şarap kasıkların kadar sarhoş edebilir beni?

Soluklanıyoruz,
Sigara dumanına karışan hayallerimizle.
Alnımızdan boncuk boncuk ter akıyor,

Sen ben oluyorsun, ben de sen.

Başın benim çıplak göğsümde.
Kalp atışlarım iki hecelik adını haykırıyor,
Sonra;
En güzel rüyalara dalıyoruz,
Çıplak,
Aşık,
Ve sarhoş.!

Hüseyin Oruç

Bilge Kadın

Söyle bize bilge kadın;

Daha kaç zemheri soyacak derimizi.?

Hangi sunaklarda kırılanacak günahlarımız.?

Kim ödeyecek şehvetin gölgesinde kirletilen Aşk'ların kefarecini. ? Söyle bize bilge kadın,
Senin zamanında da var mıydı bu orospu çocukları.?

Hüseyin Oruç

Bu Kadeh Sana

Oysa Şimdi seviŐmeliydik seninle.
Dudaklarının değdiği kadehten Şarap
içmeliydim.
Şarap yerine dudakların değmeliydi
dudaklarıma.
Kokunla başım dœnmeliydi.
œpmeliydim al al yanaklarından,
Nefesinin sıcaklığını hissetmeliydim
boynumda,
Aynı yatakta,
İki kişi tek vœcut olmalıydık seninle,
İç içe geœen bacaklarımız sarmaŐık gibi
sarmalıydı bizi,
Tek bir beden,
Ve birbirine œarpan iki kalp.
Sadece sen ve ben.
œirilœiplak ve uykusuz.
Karanlıkta ve yalnız.
Kœprœcœk kemiklerinde dalmalıydım o bizli
rœyalara.
Ellerim geceden sabaha Őefkatle teninde
gezinmeliydi.
İçimden kopanlarla uyuyuŐunu
izlemeliydim.
Seni uyandırmadan œpmeliydim mesela.
Sen kıpırdandıkœa bir œpœcœk, bir sarılıŐ
daha.

Fısıldamalıydım kulağına seni
seviyorumlarımı.
Ama Şimdi ben bir ŐiŐe kœpek œldœrenle seni
œzlœyorum.
Bize iœiyorum,
Bu kadeh sana,
Bu kadeh bize Dılıstan

Hœseyin Oruœ

Cennet

Bir de cennet yüzlü kadınlar var..
Çiçek ellerinde mi?
Gülüşlerinde mi?
anlaşılmaz..
İşte tam o kadınlara şiirler yazın ve
gökyüzüne fırlatın.
Eminim, birilerinin saçlarına konacak..

Hüseyin Oruç

Çocuk Gülüşü İsmarlarım Sana

Olur da birgün gelirsen Amed'e
Kırklar dağında eriyen kar misali,
Dicle nehrine akar, yaprak yaprak çiçek açarım..! Sur içinden destansı bir direniş,
Keçi burcundan bir demet tarih,
Bağlardan bir çocuk gülüşü ismarlarım.
Sen yeter ki gel..

Hüseyin Oruç

Derindeyim

Derindeyim, çok derinde.
Güneş en meşru piçi olan geceyi,
Koynuma bırakıp karardı amansızca.
Anladım ki;
Yalnızca insandan değildir terkedilmişlik.
Doğa da usanabiliyor insandan.
Ve yazık ben hala buradayım.
Buradayım, yalnızım, en dipteyim.

Hüseyin Oruç

Eylül

Ah kimseler geçmez sokağımdan
Sokaklar, ıssız bir adaya dönüşmüş
Sokaklar تنها, sokaklar zifiri,
Ay bulutların arkasına saklanmış,
Ve;
Sadece senin adın geceye bırakılmış gibi,
Nereye dönsem aynı ses, nereye dönsem aynı suret.
Yıldızlar bir bir göç ediyor gecedен,
Bir baykuşun ötüşü eşlik ediyor geceye ve ben üşüyorum.
Ahmet Arif'in cümleleri yankılanıyor beynimde.
"Hani kurşun sıksan, geçmez gecedен"
Ve ben irkiliyorum;
Bir bir geziyorum sokakları,
Hiçbir tabelada ,
hiçbir sokak isminde geçmiyor adın.
Ve ben;
sigarası bitmiş tiryaki gibi hissediyorum.
Bir köpeğin acı acı havlaması yankılanıyor gecenin karanlığından.
Ben ise çaresiz ve sensizim.

Eylül demek hasret demek
Eylül demek aşk demek,
ayrılık demek,
hüzün demek.
Ve satırlara dökülen gözyaşları Eylül..

Hüseyin Oruç

Gelirsen

Ey aşkından diyar diyar gezdiğim,
İgne atsan yere düşmez, senle dolu yüreğimde.
Ama onca sen varken içimde,
Yine de yapayalnızım bu evrende.
Ben senin gözlerinde var ettiğin aşkın şiiriyim,
Ben içindeki sızının ta kendisiyim.
Sen;
Kimseler görmesin diye,
Gazeteye sardığım kırmızı şarabım,
Burnunu koluna silen çocukluğum,
Top koşturduğum sokağım,
Başucuma koyduğum bayramlığım,
Beslenme çantam,
Sen benim;
His dünyamın ekvatorusun Dılıstan.
Varlığın, hayata tutunuşum,
Yokluğun, ölümdür Dılıstan.

Ey benim sarhoşluğum,
Surlarla çevrili şehrim,
Ey gözlerinin sürmesine kurban olduğum,
Şimdi çıkıp gelsen ya,
Gerdanına şiirler dizer,
Saçlarından çiçek bahçesi yaparım.
Gel.! Ayletme beni.
Kalbine sevgiyi dizene karşı gelme.

Gelirsen,
Mem Zin'e kavuşur,
Siyabend Xecê' ye
Derwêş Êdulê' ye

Sen gelirsen,
Menekşeler koku saçar Dılıstan.

Hüseyin Oruç

Git Ne Demekti

Çaresiz, uykusunu asırlar önce kaybetmiş
gecelerimden sesleniyorum sana;
Ne kadar yorgun olduğumu bir düşün.
Ağlayamamanın verdiği yarımılığı hisset.
İnan bana, güneşin doğması umurumda
değil..
Ancak bedenim yok olunca geçecek bir acı
bıraktın bana.!
Sabah olmaması için yalvarıyorum.
Bu duam, kime? Neye? Bilmiyorum
Onca "git" demene rağmen hiç bir şey
değişmedi.
Tek isteğim; kalabalığında gölge olmak.
Ölüm kokan her nefesi sana adıyorum..

Hüseyin Oruç

Göç

Bu sefer ki başka..
Kursağımdan kırıldım,
Göç kervanını andıran sesine,
O kahpe ihtimallere kırıldım..
Sevgisizliğim;
Selamsız duruyorum bütün insanlığa
Yalnızlık ektin boynuma...
Gecenin emzirdiği piç gibi bıraktın
karanlık sokaklarda.!!!

Hüseyin Oruç

Gözlerin

Benden ne kadar uzak olabilirsin Dılıstan?
En fazla, saçlarına dokunamayacağım kadar değil midir.?.
Ben senin resmini ayraç diye kullanırken,
Sen ne kadar uzakta olabilirsin ki.

Demem o ki;
Ben kalemimle hasbihal ettiğimde,
Hemen beliriveriyorsun dizelerde.
O yüzden mübalâğa değil Dılıstan,
Gözlerin sadece birkaç hece ötede.

Hüseyin Oruç

Hayat

Ne tuhaf bir duygu,
Ne anlatılmaz bir çetelesi var Őu hayatın.
Yokluğunda;
İcim bir kaval gibi inliyor,
Hiç kimsenin duymadığı bir çığlık yumrukluyor kalbimi.
Ve ben;
Şimdi bütün yalnızların,
Yalnızlığını toplamakla meŐgulüm

Hüseyin Oruç

Hep Öyle Kal

Ömrüme yazılan en anlamlı nesnesin.
Unutuldukça yüreğimi acıtan,
Yokluğuna dayanılamayan,
Özlemiyle sevişilen.

Yokluğunda;
Yıldızlar düşüyor omuzlarıma,
Kayıp gidiyor yarınlarım.
Uudum kırılıyor,
Hayallerim ölüyor.

Demem o ki sevgili;
İçime düşen tek varlıksın,
Bırak ta hep öyle kalasın.

Hüseyin Oruç

İnce Sızım

Bu aralar nescafeye vurdum kendimi,
Kahretsin damakta alışık değil ki!
Daha ikinci yudumda,
İçimden bir ses yankılanıyor,
Boşver gitsin diyor!
Nasıl da irkiliyorum.
Sanki dağlar ülkesine ihanet ediyormuş hissine kapılıyorum,
Ah be ince sızım,
Sensizde çay icilmiyor ki.!

Hüseyin Oruç

Jiyanamın

Ah Jiyanamın sen yoksun ya;
Bu gün de diğer günler gibi.
Bir yalnızın kalabalığa ayak uydurduğunu düşündüğü kadar yalan.
Yüzeysel bir şey için edilmiş yavan bir teşekkür kadar basit,
Midem de ansızın hissettiğim yumruk kadar kuvvetli.
Kalbimdeki kırıklar kadar keskin,
Ve bir de;
Melankolik anlamlar sıkıştırılmış yükler kadar ağır.
Bu gece senin adına kırmızı bir şarap ismarlayacağım kendime;
Eteklerinde zafer zilleri çalan bir çift tangocu,
Çılgınlar gibi dans edecek zihnimde.
Benim üzüntüme rağmen,
Latin ezgilerinin tüm eğlencesini saçacaklar etraflarına,
Başka baharlar da, başka aşklara sarılarak.
Kendime gerçekten mutlu sil baştanlar yaşamak için,
Yeni bir şans daha vermek belki de.
Kaybettiğim öbür yarımısın sen,
Hüzün masalımın neşeli kahramanı,
Sevgimi, özlemime alt ettirenim,
Aklımı firarlarda gezdirenimsin sen.
Gülüşüne hasret kaldığım,
Bakışına bağlandığımsın sen.
Hayatımın en anlamlı yanı,
Öpmelere doyamadığımsın sen.
Yalanlar içinden yarattığım koca yürekli deli kadınımsın.
Olmazsa olmayanım,
Bulamadığım mutluluğumsun sen.
Değersizleri değerli kıldıranım,
Öfkemi sevgime sığdıranımsın sen.
Yanlışlarımın içindeki en büyük doğrum,
Nefretim,
Kinim,
Umudum,
Neşem,
Eğlencem,
Rüyam,
İşim,
Gücüm.
Dünlerimsin sen.
Ve;
Yorgun gecelerin içinde sakladığım,
Çilek aromasının da saklı naneli nefesimsin sen.

Hüseyin Oruç

Karanlık

Ben onun şehrinde ki arka sokaklarım,
Yolunun hiç düşmediği.
Çocukluğunun unutulmuş anılarıyım
Hani o ilk kalem, ilk önlüğü.
Hatırlamakla vakit kaybetmeyeceği.
Attığı adımların iziyim,
Geriye dönüp bakmasına gerek duymadığı.
Ben onda ki karanlık tarafım,
Aydınlığa çıkmak için çabaladığı karanlık.

Hüseyin Oruç

Kaşların Hat Sanatı

Yine sen geçiyorsun içimden,
İşte görmüşüm seni,
Gam yemeyecek modtayım.
Gözlerini görmüşüm,
İşte iki adet sultan, iki adet âyet.
Kaşların hat sanatı,
Dil şerbetinden tat sanatı.
İşte sen geçiyorsun,
Ayaklarının tozuna kurban olsun yaralarım.
Bas kadın, öyle bir bas ki kan damlasın gözlerimden...

Hüseyin Oruç

Kendine İyi Bak

İnsan, ara sıra kendini yüksek yerlerden
aşağı bırakmalı,
Göğe doğru küfür etmeli,
Köpeklere bakıp ağlamalı,
Saat gece üçlerde sevişmeli.
Bunlardan arta kalan zamanlarda da ölmeli.
Ama sen düşünme böyle şeyler,
Sen yine de kendine iyi bak.
Küfrümde bile olsa sarıyorum seni her
gece.
Kollarımdan öte,
Yüreğimle,
Özlemle,
Derin çok derin bir hasretle.

Hüseyin Oruç

Kokun

Böyle en sıcakından bir çay ısmarlasan
bana,
Sıvası dökülmüş balkonun duvarına
yaslanıp,
Gözlerin mavisine karşı yudumlasam
çayımı.
Dokunduğum saçlarının kokusunu tekrar
alsam.
Tekrar dokunabilsem saçlarına,
Radyonun frekansıyla oynarken,
"Zagreb" radyosunda Lili Marlen türküsüne
denk gelsek,
Panjuru bozuk pencerenin kenarındaki
fesleğene su versek.
Fesleğeni kokladıktan sonra,
"Sen daha güzel kokuyorsun" dediğim anlar
geldi aklıma,
Sahi, kaç yıl oldu kokunu almalıyım?

Hüseyin Oruç

Korkuyorum

Şimdi zeytin karası gözlerine baksam,
Aşık olur muyum yine sana?
Ya da yalnız kalacağımı bile bile sana gönül versem,
Neden bu gönül senden vazgeçmiyor, vazgeçemiyor.
Oysa kaç defa kapı eşiklerinde unuttun beni.
Kaç defa selamsız, sabahsız gittin benden.
Kaç defa yasını tuttum Dılistan.
Kaç defa başka bedende dirilttim seni.
Derdinden kaç meyhane eskittim Dılistan..
Ne olur artık gel deme bana.
Korkuyorum Dılistan!
Sana dokunmaya da senin olmaya da.

Hüseyin Oruç

Lili Marleen

Şimdi burada değilsin ya hani,
Sırf bu nedenden dolayı
Şimdi burada olmalısın...
Gel!!
Bahanelere muhtaç etme beni,
Belki bende unuttuğın fikirlerin,
Belki sana okuyamadığım bir şiirim vardır.
Yeni bir fıkra öğrendim mesela,
Onu anlatırım belki.
Yani gel işte.
Ve sen kadın olan,
Aşkı ve anlamı yaratan,
Gel!!
Göğsünü başıma bağışla,
Ben susmaktan yoruldum,
Gelirsen,
Hiçbir şey hakkında, her şeyi konuşuruz
İsim şehir oynarız belki,
Şehre küfreder, ismini de koymayız.
Sen kahve seversin mesela, kahve içeriz.
Kırk yıllık hatırandan, bir geceyi düşeriz.
Belki bir film izler, yarısında sıkılırız.
Belki hayat umduğumuzdan da kısa,
Gelirsen Lili Marleen dinleriz.
İşte sırf bu yüzden gelmelisin Diliştan.
Yani, çık gel..!

Hüseyin Oruç

Merhaba

Merhaba!
Sesine, bakışına, yüreğine, en çokta öpülesi gülüşüne aşık olduğum kadın.
Biliyor musun?
Bugün sabah ilk işim seni tekrardan sevmek oldu.
Uşenmedim hiç, tekrar tekrar aşık oldum sana..
Düşündüm sonra,
Nasıl, ne zaman girdin hayatıma da en değerli kişi oldun benim için?
Tam yere düştüğümde,
Tam her şeyden vazgeçtiğim an sen çıktın karşıma.
Ellerini uzattın bana, bende hiç tanımadan sarıldım sana.
Bilmiyorum, belki de o an ihtiyacım vardı sana,
inan gerçekten hiç bilmiyorum.
Öyle bir vakitte çıkıp geldin ki,
Ben ilk defa zaman dursun istedim.
ilk defa tüm zamanımı sana harcamak istedim.
ilk defa bu kadar sevdiğimi fark ettim.
Söylesene, neden geç geldin bu kadar?
Neyse, önemli değil zaten ne zaman geldiğin.
Gitme sadece, bunu istiyorum senden.
Hep bende kal.
Sımsıkı sarılırım sana, hiç bırakmam inan ki.
Sarıl bana ve öyle kal.

Hüseyin Oruç

Mum Işığı

Ne olursa olsun,
Bir noktada bana hayat verdin.
Sen hayatıma girdikten sonra,
Hiç asılmayan, sürekli gülen bir yüzüm ve sıcacık ellerim oldu. (Ellerimi ısıttın)
Sen hayatıma girdiğinde, bütün dualarımın kabul olduğuna kanıt oldun.
Seni üzdüğüm zamanlar oldu, (bu beni kahrediyor)
Ama ben hep buradayım,
Hep burada olacağım,
Hep seninleyim,
Hep seninim.
Ellerini uzattığın her yerde ellerim olacak.
Sürekli alnından öpeceğim. (Daha önce öptüğüm gibi)
Yaşadıklarımız bizi nereye sürükleyecek bilmiyorum.
Belki de sen gelmeden, ben sigaradan öleceğim.
Ama yine de hep buradayım,
Hep burada olacağım.
Ay gökyüzünde parlayacak, ben orada olacağım.
Yağmur yağdığında bulutlara bak,
Ben orada olacağım.
Şimşek çaktığında korkma
(Sen korkarsın şimşekten)
Ben hep yanında olacağım.
Yıldızlar ışığını kestiğinde korkma.
Bir mum yak geceyi aydınlatmak için. (Sen mum seversin)
Ben yaktığın mumun alevinde olacağım.

Hüseyin Oruç

Papatya

Yolunu kaybetmemiŖti içimde ki ocuk,
Her yeni gün umut doluydu,
Bütün renkler maviydi,
Sonu mutlu biten masallar bytrdm
avuçlarımda,
eplerime kadar yaŖamı taŖırdım,
Önüme çıkan papatyaları ezmezdim


Ki sen henüz gitmemiŖtin..

Hüseyin Oruç

Saçların Tarâ

Sen kadın olan !..
Anlamı ve aşkı yaratan,
Şimdi bir yürüyüşteyiz ,birazdan düşlerimi toplayıp zamana akacağım.
Yeniden ve daha güzel görünsünler diye senin sûretinle yıkayacağım,
Sonra saçlarının her bir teline bir tek benim bildiğim bir lûgatla bir yazı yazacağım.
Saçların Târâ saçların !..
Düşlerimin kitabesi olacak!.

Hüseyin Oruç

Sen

Olmadığın gecelerde oturuyorum camın önüne,
Bir elimde kahve, bir elimde sigara.
Sen yokken hava genelde öfkeli oluyor.
Esmer bulutlar kuşatıyor gökyüzünü,
Bir türlü açık vermiyor.
Tek bir yıldız kalmıyor gökyüzünde,
Sanki hepsi küsüyor.

Yıldızlara bakıp dalamıyorum diye,
Dışarıya göz gezdiriyorum ben de.
Ağaçlar yalpalanıyor.
Yapraklarını akıtıyor, gözyaşı misali.
Yerler hep yaprak oluyor.
İnsan basmak istemiyor yapraklara,
Acıyla ayrılıyorlar daldan diye.
Sonra rüzgâr bakıyor etrafa,
Sen yine yoksun...
Bir hisimle esmeye başlıyor.
Ne ağaç dalından düşen yaprak kalıyor,
Ne yerden kalkmayan toz, tomur...

Yokluğun böyle bir şey Dıllıstan.
Sensizlik bir tek bana değil,
Bütün doğaya yansıyor.
Her şey, herkes kırılıyor dallarından.
O yüzden iyisi mi,
Sen çık gel sevgili.

Bak sigaram bitiyor,
Kahve buz gibi oldu,
Odam da epey soğuk.
Doğ karanlığıma, aydınlansın, ısınsın odam,
Çık gel sevgili,
Şon bulsun sensizliğim.

Hüseyin Oruç

Sen Gidince

Sen gidince daha çok anladım değerini,
Yokluğunun ne denli soğuk olduğunu,
Merak edilmenin kıymetini,
Seni seviyorum cümlesinin altında yatan,
Sevgiden çok daha büyük olan o manayı.
Sana sarılmanın verdiği güveni,
O güzel gözlerinin verdiği huzuru,
Hayatımda kim olursa olsun,
Kiminle uyursam uyuyayım,
Sen yoksan,
Hep birşeylerin sol yanımda eksik kaldığını,
Ve sen gittin ya;
Bu şehir kimsesiz kaldı,
Kuşlar uçmaz oldu,
Kelebekler desen hepsi intihar etti.
Senden geriye kalan;
Yokluğunda çizdiğim birkaç resmin,
Dört duvar, sigaram ve zifiri karanlık
geceler.

Hüseyin Oruç

Sen Olmak

Yaralarırna dokun..
Dokun ki kapansın
Günahlarımız haddini aşsın.
Tek geceliğine;
Yolsuzlukları,
Cinayetleri,
Laçkalaşmış insanları,
Düzene girmeyen sistemi unutalım..
Tek isyanımız,
Koşarak ilerleyen saat olsun.
Biraz sarhoş olalım.
Kaybedelim benliğimizi,
Kimliksiz olalım,
Aklımızdaki uçurumdan atalım fazlalıkları.
Hiç kimsenin, kimsesizliği olalım.
Karşımda silüetin belirsin.
Sadece karanlığını hissedeyim.
Geriye yok olmak kalsın.
Karanlıkta yok olmak.
Senin karanlığında,
Sen olmak.

Hüseyin Oruç

Sen ve Ben

Seni düşündüğüm zaman,
Düşlerim hüzün yolculuğuna çıkıyor.
Bir yanın deniz mavisi, bir yanın gökyüzü.
Vapurlar alır götürür beni sorgusuz, sualsiz.
Hep senden uzağı, bilinmedik okyanuslara.
Daha önce hiç kimse tarafından keşfedilmemiş yeni kara parçalarına.
En çokta o zaman özlüyorum seni,
Çünkü burda yalan yok,
Burda ihanet yok,
Burda herşey sade,
Burada sadece biz olacağız diyorum,
Sadece sen ve ben,
Birde aşk.

Hüseyin Oruç

Seni Anlatamazsam

Şimdi bir Ahmet Kaya şarkısına sığdırmaya çalışacağım seni,
Uzayacak gece, küllükte yer kalmayacak, sen bilmeyeceksin..
Yüzüne yakışacak kadar güzel kelimeler de kalmadı heybemde.
Gülüşünü bir şiire sığdıramazsam,
Ayıp etmiş olur muyum?

Hüseyin Oruç

Seni Sevmek

Güneşe dokunmak gibi çılgınca sevmelerim
oldu ardı sıra.
Yanacağı mı bildiğim halde seni sevmek
gibi.
Seni sevmek,
Ahmet'lerin memleket özlemidir.
Seni sevmek;
Keçi burcunda Hevsel'i izlemektir.
Seni sevmek;
Bir çocuğun gülüşüne eşlik etmektir.
Seni sevmek;
Bir çocuğun gözlerinde bitmeyen ışıltıdır.
Seni sevmek;
Kayan bir yıldız gibi hüzünlenmektir.
Seni sevmek;
Yalnızlığa da evet demektir.
Seni sevmek;
Güzel günlere özlemdir.
Seni sevmek;
Düşünmemektir geçmişi, geleceği.
Seni sevmek;
Saçmalamaktır mütemadiyen.
Ve seni sevmek;
Bir gün beni sevebileceğini ümit etmektir.

Hüseyin Oruç

Soyun Bana

Usul usul yağmur yağıyor,
Kırmızı şarap içilmez mi böyle havada,
Hadi içelim Dılistan.
Kadehlerimiz sana kalksın.
Bu şarap ta sana, bir sonraki kadeh viskide.
Yani her şey biraz sana dair.
Ben anlatamam derdimi, sen öpüşlerimden anla.
Sevişmelerimden anla.

Hadi, arın kıyafetlerinden,
Yaşamı sorgulamaktan,
Memleket meselelerinden.
Arın her şeyden.

Soyun bana Dılistan.
Boynumdan özlemle öp, hoyratça seviş benimle.
Tırnaklarını geçir sırtıma, adını nakşet tenime.
Tenime hapsed kendini, bileklerimi bastır yatakta.
Nefes almanın zorluğunda, ağzıma solut nefesini.
Ağzımın alkol kokusunu şımart dudaklarında.
Sonra kasıklarını bırak bana.
Kulağımda çınlasın fısıltılarının.
Şimdi ve hep.

Sonra bir kedi gibi sokul yeniden boynuma.
Söylemleri bırak Dılistan.
Alev alev yansın tenimiz.
Adını unut.
Şarapları dök.
Kediyi bağrına bas.
Soyun Dılistan,
Soyun.!!

Omuzlarından öpüyorum seni.
Hilal kaşlarından seviyorum.
Anları sil.
Öfkeni rengarenk çarşaflara bırak.
İsmimi haykır ki senden yeniden doğayım.
Körpe, yeni yetme sokaklara nam salayım.
Susma Dılistan avaz avaz beni haykır.
Hadi başla.
Dök nefesini.
Haykır.!
Haykır güneş doğana kadar.
İstemsizce ve köpekler gibi,
Havlayan acılarımız sussun.
Tırnakların sırtımda yollar çizsin.
İçimde bir sen, derinliklerimde kasırgalar.
İçselliğinin kölesi olayım.
Titrek bacaklarım, güçlü kollarım.
Bir de şiirler yaratacak boynun.
Şimdi kadeh kaldırmalı,

İtaat etmeli ve kokuna şarkılar adamalı,
Susmalı,
Sana susamalı Dilistan.

Hüseyin Oruç

Söz

Söz veriyorum sana!
Benimle aynı şiirin mısralarına duygulandığında aşık olacağım sana.
Çünkü anlamış olacağım aynı duyguları paylaştığını.
Aynı sözlere, aynı anlamları yüklediğini.
Ve bir tebessümünle bana baharı yaşattığın vakit;
Simsıkı sarılacağım sana...
Kalbimiz aynı duygular için atacak,
Kışın ortasında baharı yaşayacağım.
Yüreğimden kelebekler kanatlanacak, yüreğinin semalarına,
Bir günlük değil, bir ömürlük yaşama doğru.
Söz veriyorum sana!
Benimle bir Ahmet Kaya şarkısına eşlik ettiğinde,
Sadece ve sadece seni seyredeceğim.

Söz veriyorum sana!
Keçi burcunda kaçak çayın tadına beraber vardığımızda,
Kırklar dağına yüzümüzü dönüp aynı manzarayı seyre daldığımızda,
Ben bir tek seni düşüneceğim Dilistan..

Hüseyin Oruç

Şiir'sızım

Oyy sevdiceğim.
Söylenmezim.
Bilinmezim.
Kim bilir hangi bağın nazlı çiçeğisin.
Gözleri karam.
Gönül yaram.
Sevda sızım.
Şiir sızım.
Ellerin, Dicle nehri,
Ben Hevsel bahçeleri.
Beklemek nasıl bir fiil?
Bir kere dokunsam amin derim.
Meryem ana dağında.
Bilmem kaçınıcı asırdayım.
Kerbela da Hüseyin olur.
Susarım gözlerine bütün akşamların nezaketinde.
Bütün soylu muhabbetlerde,
Seni anlatırım şiirce.
Anlatırım yine de hüznü ve sevdayı.
Biliyorum hiçbir dinde yerim yok.
Olsun.!
Nasıl imanı gevreye sevmişim seni.
Bir şiir okumak güzel,
Birde seni sevmek.
Şimdi bütün şiirler eksik.
Şarkılar yarım.
Ekmekler bayat.
Bir sızıdır içimdeki bu bosluk.
Şimdi çık gel.
Ömrümün geri kalan baharı ol.
Sana açsın tomurcuklarım.
Seninle hayat bulsun, dökülen yapraklarım.
Gülüşün mesela.
Dünyanın bütün papatyalarına beşik,
Benim gülüşlerime eşik olsun.
He canım.
"Bir yanımız bahar bahçe" diyordu Kayaların Ahmeti.
Hele sabır.
Gülüşünden, gülüşünden öperim kadın.

Hüseyin Oruç

Tamlayanım

Onu ve o doyumsuz sevdasını,
Uçarı sevdasını anlatacak kelime
bulamıyorum.
Sığmıyor cümlelere,
Ve hiçbir cümle, onu tarif edecek kadar
derin olamıyor.
Onu severken yorulmuyorum.
Çünkü o benim yaşam kaynağım.
Her gün yeniliyor beni,
Onunla çoğalıp, büyüyorum.
Eksik kalan neyim varsa, O tamamlıyor.
Onun gülüşünden öpmeden asla
ölmeyeceğim...

Hüseyin Oruç

Teninde Şiirler Büyüten Kadın

Seni görünce bile içim titrerken,
Bir şiire nasıl sığdırayım seni.
Tüm hücrelerim sana sevda çağlarken
Hangi cümle yeter seni anlatmaya.

Kendime sormadığım tek soru,
Sorduğumda, yanıtızlığına ezildiğim tek konu.
Bir her şeyin içine ne kadar çok şey sığar?
Sorular karmaşık ve muammalı.
Tüm kelimelerim sana çağlarken,
Kuruyup kalıyor sevdana kifayetsiz sedalar.
Anlamsızlaşıyor isminin geçmediği her cümle.
Ve tüm şiirler yarım kalıyor.
Sana baktıkça nar çiçeklerine benziyor yüzüm.
Sen gecemi süsleyen ay,
Ben üşüyen bedenine ateş.
Sen; gördüğüm en güzel düş.
Bir çocuğun yüzündeki gülüş.
Sen teninde şiirler büyüten kadın.
Sen tamamlandığım.
Diğer yarım.
Seni gördüğüm "âni" tutup alınından öpesim geliyor.

Hüseyin Oruç

Uçurtma

Seni görmek, kucaklamak umuduyla,
Bitimsiz özlemim biraz daha büyüyor bu gece.

Özlem sevginin kırbacıdır bilirsin,
Bu yüzden,
Baktığım her çiçekte senin yüzünün güzelliğini görüyorum.
Başka nasıl anlatılırsın bilmiyorum ki,
Yüreğimdeki bu duyguya karşılık sadece SEN diyebiliyorum.

Seninle yürüdüğüm bütün yollarda,
Yine senden gelen rüzgarlar okşuyor yüzümü.
Şimdi bütün rüzgarlar, papatya, lavanta, nergis,
Şimdi bütün rüzgarlar sen kokuyor sevgili.

Ve ben o rüzgarda tüm özlemlerimi,
Uçurtma yapıp uçuruveriyorum gözlerinin semalarında.
Ama bu sefer uçurtmamın ipini kaçırdım elimden,
Onu tutabilmen umuduyla sevgili.

Hüseyin Oruç

Yalnızlık

Senin gözlerine bakmanın,
Seninle bu tanrısal yalnızlığımı paylaşmanın

Seninle beraber kanatlanıp martılara eşlik
etmenin,
Birimiz Dicle, birimiz Fırat olup Şat'ül arap ta
birleşmenin,
Özlemi var içimde.
Sen benim kendimle buluşmanın diğer
adısın,
Sen bende özgürlük denen sevdanın
yolusun,
Yüreğimin en gizli yerinde saklayıp,
Gökkuşağının yedi rengiyle süslüyorum seni
Bu şehrin soğuk duvarları arasında,
İçimi ısıtan bir sen varsın, birde gülüşün.

Hüseyin Oruç

Yemin

Kaldırımlarından kan sızan bir memleket
hakkında derin bilgiler verdi bana.
Ve söz ver,
Kimseye demeyeceksin bu anlattıklarımı
diyordu.
Yemin etmemi bekledi belki de.
Halbuki ben ondan daha yüce bir varlık
tanımıyordum.
Neyin üzerine yemin edeyim?

Hüseyin Oruç

Yokluğun

Yalnızlık değil benim derdim.
Yalnızlık suretine bürünmüş yokluk.
Melankolik bir filmin fragmanını andıran yokluk.
Yoklugun demeye dilim varmıyor bir türlü.
Küf tutan pencere çerçevelerine,
Oturduğum kafelerin masalarına
Parktaki o yalnız banka kazıdığım ismin çıkmıyor aklımdan.
Derin bir boşlukta can buluyor kısa yolculuklarımız.
Ve indiğimiz durakta başlayan öpüşme seansları.
Kendime geliyorum trenin korna sesiyle.
Yada bilet sormaya gelen kondüktörün ayak sesiyle.
Ve yokluk diye yeni bir sayfaya başlıyorum.
Yokluk; ucu bucağı olmayan şiirlerin başlığı.
Nokta koyamadığım yazı kolonilerinin en genel ismi.
Görüyor musun.? Hâlâ yokluğun diyemiyorum.
Kalemimin kağıtla öpüştüğü yere yokluğun yazamıyorum.
Yokluğunu ilan edemiyorum içimin başkentinde.

Hüseyin Oruç